

dm patrem mole
aut quod electo
us intellegent
adducunt; Bonum
estem minus digni
re quam omne
i; ut neq; in ipse
spiritali legem
uadere omni
ctorū AMEN

MA
est ad illud sac
m ordinem meli
sacerdos qui por
ndere ad dū qui
mtr quod dille
dem vna sed
um: nec ad fore
m implebit d
rebit d
m quia apud
typu uertate
Nos autem qu
do uere ipse
ntat non p
ua ergo cog
rptasunt dem
magnū sacerdot

esse superior tractatus ostendit; Uideamus nunc quæ sint quæ de eo lex pro ben
eo spū scribit. & sacerdos inquit magnus & fratrib; suis cum infusū est sup
cupidius oleum crismatis. pfectas habet manus suas ut induat seā uestimenta.
de capite eadem non deponat. uestimenta sua non dirupat. & ad omnem an
mam mortuam n̄ intrabit in patre suo uel in matre sua non contaminabitur &
detas non exhibit & non inquinabit nomen quod est s̄ificatum disui sup se quia
sem oleum crismatis disui in ipso est. ego dñs; hic uxorem uirginem de genere
suo accipiat; Uiduum autem & electam & pollutam & meretricem. has n̄ accipiat.
sed uirginem de genere suo accipiat uxorem. & non maculabit semensuum in
populo suo. ego dñs qui s̄ifico eum; fuerat quidem eam apud iudeos imago
huius obseruantiæ & custoditæ sint quæ lex statuit apontificibus iudeorum;
Sed & si diligenter cuncta seruata sint & si omnia quæ lex p̄cepit impleta sint.
nec si quidem omni hæc obseruatio magnū potuit facere sacerdotem; Quo
modo & enim magnus dici potest sacerdos qui peccare potest. quod autem
sub peccato fuerint omnia eam magni sacerdotis. & hoc ipso facile aduer
timus quod lex p̄cepit. Ut prius pro suis post eam pro populi peccatis
offerat hostiam sacerdos; Quomodo ergo magnus est sub peccato positus.
meus autem sacerdos magnus ibi idcirco magnus est quia peccatū non fecit
nec inuentus est dolus in ore eius; & qui uenit ad eum princeps huius mundi
& non inuenit in eum quicquam. Ideo ergo & gabriel archangelus natiuitatē
eius adnuntiat dicens. hic erit magnus & filius altissimi uocabitur; Peccatū
hominem paruum facit & exiguum; uirtus eminentem præstat & magnam;
sicut enim egritudo corporis & uale & exiguum corpus hominis; sanitas uero
lætum reddit & ualidum; Ita intellege quia & animam egritudo quidem pec
cati humilem facit & paruum. Sanitas uero interioris hominis & uirtutis
opera magnam faciunt eam & eminentem & quanto in uirtutibus crescit
tanto prolixior reddit magnitudinem sui; Sic ergo intellegit illud quod de
ihū scriptum est quia proficiebat sapientia & etate. & gratia apud dñm &
homines; Nam quis est hominū qui non proficiat etate in pueritia. ut hoc
uelut egregium quiddam de ihū scriberetur; Ad hæc edico qui corporaliter

